

leterítve és írjon egy nyilatkozatot. Majd én aláírom. Tudok még írni. Írja, hogy én nem vagyok hajlandó semmi orvosságot bevenni és nem engedem, hogy kezeljenek. Na mit áll itt? Nem hallja? Írja, ha mondom... és... és... itt... az éjjeliszekrényemben van... egy csomag... látja? Cukrászsütemény van benne, még hozzá sem nyúltam... a gyerekeim hozták... vigye el, magának adom. Fogyassza el jó étvággal. Mindet, az egészet magának adom.

*

Gáti néninek az egyes számú ágyról végig kellett néznie, hogy a kórház előtti gesztenyefa minden levelét lepergeti magáról, látnia kellett, hogy hideg, könnyű hópihék dermesztik a gyenge, törékeny gallyakat, majd figyelhette a friss duzzadó rügyeket, zöldülő leveleket s ugyanezeket látta elsárgulni is.

Négyszer kilencven napig — oh borzalom — négyszer kilencven napig számolgatta a kórterem tizenhat ágyát, előbb a szemben levő oldalon, majd a mellette levőket, mire — nagysokára, ó de milyen nagyon sokára — a gyűlölt kórházi ágy, az egyes számú, gázdát cserélt.

ÖRÖM-ÉNEK

Hát a fénylő villamos az ég peremén
a
tűzaranyú
villamos még útja elején
leütötte
a sötétet
lám ez áldott vétke
leütötte e vaskos
sugarakkal
és hogy elvonszolta
a sötét tetemét
mi
felvidulva
jó ajándék-napmelegen
mint a verébnép
kapirgálunk
dús sörényét
táltos örömiünknek
cibálja
jószagú szél:
hónapok vontatta szekerén
ez a tél is
tovagördült.

NÉGY SOROS

alkotni kell akármiképp pedig kedved
elégszer meglohad: hogy éveid végét
ékítsék örökig dúsizmu szeretők
dalaidtól fogant krizantém-bokrai

Szenttamási Nándor